

A Régiók Bizottsága véleménye az „Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a belpiaci szolgáltatásokról szóló irányelvjavaslatához”

(2005/C 43/06)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA,

TEKINTETTEL az „Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a belpiaci szolgáltatásokról szóló irányelvjavaslatára” COM(2004) 2 végleges – 2004/0001 (COD);

ANNAK ALAPJÁN, HOGY a Tanács 2004. február 20-án határozott arról, hogy az Európai Közösséget alapító szerződés 265. cikke, 1. bekezdése, valamint a 71. és 80. cikke szerint a bizottságot fel lehet kérni erről a témáról állásfoglalásra;

ANNAK ALAPJÁN, HOGY annak elnöke 2004. április 5-én határozott arról, hogy megbizsa a Gazdasági és Szociálpolitikai Szakbizottságot egy vélemény kidolgozásával;

TEKINTETTEL a Bizottság a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek szóló „Belpiaci stratégia a szolgáltatási ágazat számára” (COM(2000) 888 végleges) című közleményére

TEKINTETTEL a Bizottság „Belpiaci stratégia a szolgáltatási ágazat számára” című közleményével kapcsolatos 2001. június 13-i véleményére (CdR 134/2001 fin ⁽¹⁾)

TEKINTETTEL a Bizottság a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek szóló „Belpiaci stratégia a szolgáltatási ágazatnak” (COM(2002) 441 végleges) című közleményére

TEKINTETTEL arra a tényre, hogy a szolgáltatások kulcsszerepet játszanak az Európai Unió gazdaságában;

TEKINTETTEL arra a tényre, hogy a szolgáltatási ágazatnak a növekedés és a foglalkoztatás területén meglévő figyelemre méltó lehetőségeit eddig nem lehetett a szolgáltatások fejlődése előtt álló számos akadály miatt kimeríteni;

TEKINTETTEL a Gazdasági- és Szociálpolitikai Szakbizottság 2004. július 6-án elfogadott véleménytervezetére (Előadó: **F. SCHRÖTER**, a Tübingi Tartományi Gyűlés Európa- és Szövetségügyi Bizottságának elnöke (EP/Németország) (CdR 154/2004 rev1);

a Régiók Bizottsága 2004. szeptember 29-én és 30-án tartott, 56. plenáris ülésén (a szeptember 30-i ülésén) a következő véleményt elfogadta.

A Régiók Bizottsága megjegyzései és ajánlásai

1. A Régiók Bizottsága álláspontja

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1.1 üdvözli a Bizottságnak azt a javaslatát, hogy az Európai Parlament és a Tanács készítsen egy a belpiaci szolgáltatásokra vonatkozó irányelvet, amelyet az a szándék vezet, hogy leépítsük az EU-ban a valódi szolgáltatási belső piac kialakulásának jelenleg még útjában álló akadályokat;

1.2 hangsúlyozza, hogy ahhoz, hogy az Európai Tanácsnak azt a lisszaboni ülésén kitűzött célját elérjük, amely az EU-t 2010-re a világ legversenyképesebb és legdinamikusabb tudásalapú gazdasági térségévé kívánja tenni, elengedhetetlen befejezni a szolgáltatások valódi belső piacának létrehozását;

1.3 utal „A szolgáltatások belső piacának állapota” című jelentésre, amelyben megállapítást nyer, hogy már tíz éve, hogy – miután be kellett volna fejezni a belső piac létrehozását – az integrált gazdaságú Európai Unióról alkotott elképzelés és az európai polgár és a szolgáltatók által nap mint nap megtapasztalt valóság között mély szakadék tátong;

1.4 támogatja azt a célt, hogy készüljön egy olyan jogi keret, amelynek segítségével a szolgáltatók letelepedési szabadságának és a tagállamok közötti szabad szolgáltatási forgalomnak jelenleg még útjában álló nehézségeket és akadályokat ki lehet küszöbölni. Úgy a szolgáltatóknak, mint a szolgáltatást igénybe vevőknek biztosítani kell a szükséges jogbiztonságot, amelyre a két alapszabadság, a letelepedési és a szolgáltatási alapszabadság valódi gyakorlásához van szükségük;

1.5 helyénvalónak tekinti, hogy az irányelvet alapvetően a származási ország elvére alapozzák. Ez azt jelenti, hogy a szolgáltatók elsősorban csak annak a tagállamnak a jogszabályi hatálya alá tartoznak, amelyben a telephelyük van. Ez az elv az egyes tagállamokban létező összehasonlítható védelmi szintből indul ki, tehát abból, hogy az egészségügyre és a fogyasztóvédelemre vonatkozó jogi szabályozások, valamint az egyéb biztonsági normák általában összehasonlíthatóak. Alapjában véve ezzel a kölcsönös elismerés elvét, amely a szabad áruforgalomban a belső piac egyik tartóoszlopa, átvisszük a szolgáltatások területére is;

⁽¹⁾ 2001. 12. 14-i HL C 357, 65. oldal.

1.6 **fontosnak tartja**, hogy a szolgáltatóknak így megnyíljon az a lehetőség, hogy a számukra ismerős feltételek mellett más tagállamok piacaira is beléphessenek;

1.7 ugyanakkor, **rámutat arra**, hogy a származási ország elvének tartalma és alkalmazási területe nincs világosan meghatározva a javasolt irányelvben. A származási ország elvének alkalmazása problémákat okoz majd, különösen a szociális és egészségügyi szolgáltatások területén. Az ilyen szolgáltatások felügyelete minden esetben a rendeltetési tagország törvényei alapján kell, hogy történjen, annak a tagállamnak a hatósága által;

1.8 az egyszerűsítésre irányuló javaslatokat alapvetően **ésszerűnek tartja**. Az eljárások tervezett egyszerűsítése, valamint az elektronikus eljárás-lebonyolítás, olyan intézkedések, amelyek elengedhetetlenek egy szabad szolgáltatási piac megteremtéséhez;

1.9 rendkívül **fontosnak tekinti** azt, hogy az irányelv kölcsönös tájékoztatást és kommunikációt tervez annak érdekében, hogy egyrészt a szolgáltatók számára valóban biztosítsa a közös piachoz való hozzáférést, másrészt pedig a szolgáltatások igénybevevőit juttassa olyan helyzetbe, hogy az egész közösség területén kockázat nélkül igénybe vehessék a szolgáltatásokat;

1.10 **üdvözli**, hogy a javasolt irányelv a tagállamok közötti kölcsönös bizalomra és támogatásra épít, és ehhez többek között a fennálló szabályozások közös felülvizsgálatát tervezi, abból a szempontból, hogy azok mennyire egyeztethetők össze a kitűzött céllal, a szolgáltatások területén megteremtendő szabad piaccal.

2. A Régiók Bizottsága ajánlásai

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

2.1 **támogatja** ennek a keretirányelvnek a horizontális indítását. Ezáltal lehetséges lesz a részletes szabályok lefektetéséről, illetve a tagállamokban az összes érintett előírás harmonizálásáról lemondani;

2.2 **hangsúlyozza** azonban, hogy ez a horizontális indítás az átfedések veszélyét rejti magában a már meglévő, ágazatokra szabott közösségi szabályozások között;

2.3 **üdvözli** viszont azt, hogy az irányelv az alkalmazási területén előírnyoz egy-két általános kivételt, hogy elkerülje az ilyen átfedéseket. Ezek a kivételek pénzügyi szolgáltatásokat, a „Telecom-csomaggal” kapcsolatos elektronikus kommunikációs szolgáltatásokat és hálózatokat, valamint közlekedési szolgáltatásokat érintenek. Kifejezetten ki van zárva az adóügy, valamint minden, a közhatalom gyakorlásával kapcsolatos terület;

2.4 **rámutat** viszont **arra**, hogy az irányelv másrészt szándékból eredően alapvetően halmozottan kerül alkalmazásra a már meglévő többi közösségi jogszabály mellett;

2.5 **attól tart** ezért, hogy így különösen a már meglévő, ágazatokra szabott szabályozásokat áthatja alá. Mert gyakorlatilag a javasolt irányelv mindig ott tudna érvényesülni, ahol a külön előírások nem tartalmazznak kifejezett szabályokat. Kétséges esetben abból kell kiindulni, hogy az ágazatra szabott fennálló szabályok az érintett területeket véglegesen szabályozzák, illetve egyes tényállásokat tudatosan nem szabályoztak;

2.6 ezért **határozottan** azt **kéri**, hogy kifejezetten legyen kizárva az irányelv halmozott alkalmazhatósága azokon a területeken, amelyekben már vannak végleges speciális törvényi és ágazatokra szabott szabályok. Ki kell zárni azt, hogy ezeken a helyeken az irányelv új és kiegészítő szabályokat hozzon létre;

2.7 **elismeri**, hogy a származási elv alól tervezett általános kivételekkel biztosítani kell a meglévő jogszabályokkal való koherenciát. Minden olyan szolgáltatási területet kizárunk a származási elv alkalmazhatósága alól, amelyet ágazatra szabott szabályok már vagy a tervek szerint majd szabályoznak. Például: postai szolgáltatások, áram-, gáz- és vízellátás, munkavállalók elbocsátása, szemétszállítás, szakképzettek vagy a kórházi ellátás költségterítésének engedélyezésére vonatkozó szabályok elismertetése;

2.8 **rámutat**, hogy a származási ország elve a tisztességes vállalatok és fogyasztók számára jelenthet terhet, mivel lehetővé teszi, hogy megkerüljék a foglalkozási minősítések magas országon belüli szabványait vagy a szolgáltatás minőségét. Ezért meg kell akadályozni, hogy a származási ország elvének alkalmazása ahhoz vezessen, hogy a nemzeti, a gazdasági tevékenységekre vonatkozó kötelező előírásokat pusztán megkerülhessék.

2.9 **megfontolandó** a későbbiekben, hogy az irányelvjavaslatban semmilyen formában nem tárgyalják a kölcsön munkavállalók munkakörülményeit akkoriban megvitató irányelv javaslatot (COM 2002/149).

2.10 **megállapítja** azonban, hogy az irányelv ennyiben ugyan kizárja az alkalmazhatóságot, ugyanakkor viszont ezekre a területekre részben kiegészítő szabályokat irányoz elő, amelyek ezzel párhuzamosak lesznek. Ez különösen a következő területeket érinti: a szakképzések elismertetése a szakmai felelősségbiztosítás szabályozásával és a kereskedelmi kommunikációval, a munkavállalók elbocsátása olyan további előírásokkal, amelyek túlmennek egy tisztán igazgatási eljárási szabályozáson, valamint a kezelési költségek megtérítése további előírásokkal;

2.11 **tart attól**, hogy az egymással versenyző előírások tömegéhez és az átláthatóság hiányához vezethet;

2.12 **ezért határozottan kéri**, hogy az irányelvnek azokat a szabályozásait, amelyeket éppolyan jól el lehet végezni a már meglévő vagy előirányzott külön törvényi előírásokon belül, azokat ezekben a külön törvényi előírásokban végezzék el. Ezáltal a további tanácskozások során is elkerülhető lesz, hogy egy magára az ágazatra vonatkozó vitát kelljen ezzel az irányelvvvel összefüggésben vezetni. Amint azt az irányelvről folytatott eddigi tárgyalások mutatják, ezt a veszélyt egy-két téma esetében már észlelték;

2.13 a külön törvényi szabályozások párhuzamosságának ezt a **problémáját** különösen a munkavállalók elbocsátásáról szóló javasolt rendelkezésekkel összefüggésben **látja**;

2.14 **megállapítja**, hogy az irányelv ebben az összefüggésben az eljárási és illetékességi szabályozások mellett – a származási ország elvétől eltérően az elbocsátó tagállamot nyilvánítja illetékesnek – további tartalmi szabályozást is végez, amely közvetlenül az érvényes „Irányelv a munkavállalók elbocsátásáról szolgáltatás keretében” c. irányelvhez kapcsolódik, és ezért azt kiegészíti, illetve azzal párhuzamos. Az egyes tagállamok számára az ellenőrzés és a felülvizsgálat elvégzésénél megengedett intézkedéseket meghatározza, korlátozza, habár az irányelvjavaslat 17 (5). pontja tervbe veszi a küldő irányvonalra vonatkozóan a származási ország elvének érvényessége alóli kivételt. A Bizottság meggyőződése szerint mindenfajta köteletség előírásának, az irányelvjavaslat 24. pontjában szereplő, megtiltása a 17 (5) pontban álló kivétel szabályozását ad abszurdumig viszi. Mivel továbbra is nyitva marad, milyen módon értesülnek majd a származási tagországok a küldő országokban létező törvénybeütköző cselekedetéről, amely küldő ország szintén nem ellenőrizhet és nem büntethet már. Még ha feltételezzük is, hogy ez lehetséges, még mindig nyitva marad az a kérdés, hogyan cselekedhet a származási ország egy idegen államban, amelyben nincsenek saját felségjogai.

2.15 **utal arra**, hogy ebben részben azt a veszélyt látja, hogy kárt szenvedne a hatékony ellenőrzés hatásossága, és hogy a javasolt irányelv szabályozásai ezért éppen közvetlenül a „Irányelv a munkavállalók elbocsátásáról szolgáltatás keretében” c. irányelv szabályozási területén hatnának;

2.16 ezért **kívánatosnak tartja**, hogy az „Irányelv a munkavállalók elbocsátásáról szolgáltatás keretében” c. irányelv alapján végzett felülvizsgálatok és ellenőrzések elvégzésével kapcsolatos olyan megfelelő előírásokat, amelyekre tényleg szükség van, szintén ebben az irányelvben szabályozzák;

2.17 **úgy véli**, hogy az irányelvből nem derül ki elég világosan, hogy azt mennyiben kellene alkalmazni a gazdasági közérdeket képviselő szolgáltatások különösen érzékeny területén. Elismert tény, hogy az illetékes nemzeti, regionális, illetve helyi hatóságok dolga meghatározni, megszervezni, finanszírozni és ellenőrizni a közérdektől szolgáltatások körét;

2.18 **rámutat arra, hogy** ha az általános gazdasági érdektől szolgáltatások is bekerülnének a szolgáltatásokról szóló, vala-

mint az egységes piac továbbfejlesztésére és az általános gazdasági érdektől szolgáltatások számára belső határoktól mentes terület létrehozására irányuló célkitűzést megfogalmazó irányelv hatályába, ez jelentősen korlátozná az illetékes országos, regionális és helyi hatóságok cselekvési szabadságát;

2.19 ezért **kifejezetten üdvözli**, hogy a Bizottság az irányelvről folytatott eddigi megbeszélések során rávilágított arra, hogy az irányelv semmiképpen sem a megélhetésről való gondoskodás sajátosságaira irányul, és nem szándéka sem a liberalizáció, sem a monopóliumok megszüntetése.

2.20 **megállapítja**, hogy ez a megállapítás magában az irányelvben eddig még nem jutott kifejeződésre;

2.21 ezért **nyomatékosan kéri**, hogy pótolják ezt, és a megélhetésről való gondoskodást alapvetően zárják ki az irányelv alkalmazási területéből (és nemcsak részlegesen a származási ország elvének illetékességi területéből), hogy megelőzzünk minden esetleges vitát a későbbi alkalmazás során, és elkerüljük a lépéskényszert arra, hogy ezt a területet rövid határidőn belül az egész közösségre kiterjedő szabályozással kelljen összhangba hozni. Ez akkor megfelelne a Bizottság azon álláspontjának is, amely a közérdektől szolgáltatásokról legutóbb benyújtott Fehér Könyvében is kifejezésre jut;

2.22 **hangsúlyozza**, hogy ezzel összefüggésben külön figyelmet kell fordítani az egészség és az egészségbiztosítás érzékeny területeire;

2.23 **javasolja**, hogy a közérdektől szolgáltatások ezen területét is kifejezetten ki kell zárni az irányelv alkalmazási területéből. Ez aztán megfelelne a Bizottság közérdektől szolgáltatásokról legutóbb benyújtott Fehér Könyvében kinyilvánított azon szándékának is, hogy tekintettel a szociális és egészségügyi szolgáltatások jelentőségére és sajátosságaira, 2005-ben egy közleményt kíván előterjeszteni, amely kifejezetten ezekkel a szolgáltatásokkal fog foglalkozni;

2.24 viszont **megállapítja**, hogy az irányelvjavaslattal olyan új szabályok jönnek létre, amelyek párhuzamosak lesznek a már meglévőkkel;

2.25 ezért **javasolja**, hogy az adott esetben szükséges jogi összehangolást, amennyiben az az Európai Bíróság joggyakorlatában való alkalmazáshoz tényleg szükségesnek látszik, a megfelelő külön törvényi előírásokban szabályozzák. Következésképpen, a 23. cikk rendelkezése törlendő az irányelv szövegéből;

2.26 egyébként **kívánatosnak tartja** az irányelv jobb olvashatóságának érdekében, hogy mindig kifejezetten tüntessék fel ennek a mindenkori előírásnak a címét is ott, ahol más előírásokra hivatkoznak;

2.27 **kiemeli** a regionális és a helyi területi testületek és hatóságok különleges jelentőségét a javasolt irányelv végrehajtásában. Ezekkel szemben igen nagy igényeket támaszt;

2.28 **az a véleménye**, hogy eddig nem vették eléggé figyelembe az irányelv alkalmazásának azokat a hatásait, amelyeket az a regionális és helyi területi testületekre és hatóságokra gyakorolni fog. Bár az irányelv az egyes tagállamokhoz fordul, de mindenekelőtt a regionális és a helyi hivatalokat érinti, amelyekre a közigazgatási végrehajtás gyakorlati megvalósítása hárul;

2.29 **megfontolásra ajánlja**, hogy ezzel összefüggésben először is ott adódhatnak illetékességi problémák, ahol az irányelv regionális és helyi szinten történő megvalósítása új struktúrákat, egységes közigazgatási eljárást vagy jogkörön túli együttműködést feltételez. Az olyan szabályozások, amelyek kénytelenek „engedélyezni a szolgáltatást nyújtók számára az adott tagország egész felségterületén szolgáltató tevékenységek beindítását vagy gyakorlását” (10 cikk, 4 bekezdés), vagy egységes kapcsolattartók létesítését, melynek során a szolgáltató tevékenység beindításánál szükséges eljárások és formalitások lebonyolíthatóak (6. cikk), ellentmondanak például a szövetségi államok szerint szervezett államok esetében az alkotmányban foglalt alapjogoknak. A Bizottság emlékeztet, hogy az Uniónak ügyelnie kell, a szerződés szerint, a tagországok nemzeti identitására, amely identitás azok alapvető politikai és alkotmányjogi struktúrájában jut kifejezésre;

2.30 **attól tart**, hogy az összes államon belüli engedélyezési eljárás az irányvonal alkalmazási területén belülre esik, és ezáltal, ha meg akarják tartani őket, felül kell vizsgálni, esetleg megszüntetni vagy hozzáilleszteni, és mindenképpen egyszerűsíteni kell őket. Az effajta átfogó beavatkozások a tagországok eljárási jogaiba aránytalanok. Ezért tisztázni kell, hogy csak a közvetlenül a gazdasági tevékenység első beindításával összefüggő engedélyezési eljárások esnek az irányvonal alkalmazási területén belülre. Mindazon eljárásokat, amelyek a gazdasági tevékenységek területén kívül is szerepelnek a jogrendben a közérdek kényszerítő követelményeinek megóvása érdekében, az alkalmazási területről ki kell vonni;

2.31 **attól tart**, hogy az irányelv regionális és helyi szinten történő megvalósítása a közigazgatás karcsúsítására irányuló deregulációs kezdeményezésekbe és törekvésekbe fog ütközni;

2.32 **felhívja a figyelmet** arra, hogy az irányelv megvalósítása regionális és helyi szinten beláthatatlan pótlólagos személyi és – nem utolsó sorban – anyagi ráfordítással is fog járni. Ez különösen a határokon átnyúló együttműködésre, az elektronikus információcserére, az egységes kapcsolattartók meghatározására és összehangolására, a meglévő törvényi szabályozásnak az irányelv céljaival való összeegyeztethetősége szempontjából való felülvizsgálatára, valamint a meghozott intézkedések későbbi kölcsönös határokon átnyúló értékelésére is érvényes;

2.33 **megállapítja**, hogy a Bizottság – különösen az anyagi – összes ráfordításról nem nyilatkozott. A csak a Bizottság számára felmerülő anyagi kihatását eddig kerekén 3,4 millió euróra becsülték;

2.34 **megköveteli**, hogy állítsák össze a megfelelő kimutatásokat az irányelv kihatásáról az egyes tagállamokra vonatkozóan is;

2.35 **elengedhetetlennek tartja**, hogy átmeneti időre támogatást, illetve kompenzációt irányozzanak elő. Csak egy ilyen, a regionális és a helyi szinteknek nyújtott segítséggel válik egyáltalán lehetővé a határokon átnyúló eljárások szándékolt egyszerűsítésének gördülékeny végrehajtása. Minden tekintetben el kell kerülni, hogy a regionális és a községi hivatalok valóban túlterheltek legyenek;

2.36 egészen hétköznapi jellegű **problémákat is lát**, amelyek a regionális és a községi területi testületeknél és hatóságoknál ezzel összefüggésben felléphetnek. Például a másik tagállam hatóságaival illetve szolgáltatóival való kommunikáció nyelvi akadályai, vagy azoknak a bizonyítványoknak, igazolásoknak vagy egyéb okmányoknak az elismerése, amelyeket egy másik tagállamban – tehát idegen nyelven – állítottak ki. Ez az elektronikus eljárás-lebonyolítás területére is igaz;

2.37 ezért **szükségesnek tartja**, hogy legalább egy átmeneti időszakban ezeket a gyakorlati problémákat is megfelelően vegyék figyelembe. Például annyiban, hogy legalább ne kelljen hitelesített fordítást kérni;

2.38 **előreláthatónak tartja**, hogy a szolgáltatások minőségének biztosítására előirányzott intézkedésekkel is és mindenekelőtt a szolgáltatók ellenőrzésével és felügyeletével kapcsolatban fognak problémák felmerülni. A származási ország elve alapján félő, hogy a másik tagállamban telephellyel rendelkező problémás szolgáltatókkal szembeni eljárási lehetőségek a kölcsönös határokon átnyúló közigazgatási jogsegélyre fognak korlátozódni. Ez aránytalan késedelmek veszélyét rejti magában;

2.39 **üdvözi**, hogy az irányelv ezzel a háttérrel a kölcsönös támogatásokra átfogó szabályozást hoz, amellyel a leírt veszélyekre választ lehet adni;

2.40 **felszólítja** a Bizottságot **arra**, hogy a létrehozandó bizottsággal együtt az ellenőrzéshez szükséges kiegészítő intézkedések meghozatalakor a regionális és a helyi területi testületek érdekei is arányosan vegye figyelembe. Amennyiben az irányelv későbbi megvalósítása folyamán az ellenőrzés elvégzésével összefüggésben új problémás területek adódnának, amelyeket ma még nem lehet előre látni, ezeket is arányosan és gyakorlatiasan kell megoldani;

2.41 **felhívja a figyelmet** arra, hogy a szakmai szövetségek is hasonló problémákkal kerülhetnek szembe, mint az állami közigazgatási hivatalok. Ez különösen a területükön letelepedett, de másik tagállamban tevékenykedő szolgáltatók ellenőrzésére igaz. Amennyiben a szakmai szövetségek állami feladatokat látnak el, az elképzelhető nehézségek, amelyek a javasolt irányelv megvalósítása során a tagállamok hatóságai esetében felmerülhetnek, rájuk is áttevődhetnek;

2.42 **kiemeli**, hogy az irányelv megvalósítása során biztosítani kell, hogy a szakmai szövetségek a jövőben is korlátozás nélkül elláthassák eddigi feladataikat. A fennálló kötelező tagság jelenleg oda vezet, hogy ha egy szolgáltató egy másik tagállamban szándékozik letelepedni, akkor közvetlenül az ott illetékes szakmai szervezetekhez kell fordulnia. Az egységes kapcsolattartók felállításával és meghatározásával összefüggésben ezért fontos, hogy a jelenleg fennálló illetékességeket és feladat-kiosztást figyelembe vegyék;

2.43 ezzel összefüggésben **látja** azokat az új kihívásokat és feladatokat is, amelyek a szakmai szövetségekre – különösen mint elképzelhető egységes kapcsolattartókra – hárulnak, vagy

amelyek az új közösségi szintű magatartási kódexek kidolgozása során felmerülnek;

2.44 **felszólít** arra, hogy a tagállamok, a regionális és a közösségi területi testületek, valamint minden egyéb érintett kellő időben készüljön fel az irányelvvel kapcsolatban várható kihívásokra;

2.45 **síkraszáll amellet**t, hogy ne hagyják magukat a védekezési reflexektől vezetni, hanem ragadják meg a szolgáltatók és az egyes tagállamok polgárai, valamint a közös belső piac részére megnyíló lehetőségeket.

Brüsszel, 2004. szeptember 30.

A Régiók Bizottsága
elnöke
Peter STRAUB

A Régiók Bizottsága véleménye a következő témákban: Az Európai Bizottság közleménye: „Az Európai Unión belüli betegmobilitással és egészségügyi fejlesztésekkel kapcsolatos magas szintű kiértékelési folyamat folytatása” valamint: Az Európai Bizottság közleménye a Tanács, az Európai Parlament, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága számára: „A szociális védelem modernizálása a jó minőségű, hozzáférhető és fenntartható egészségügy és hosszú távú gondozás kiépítése érdekében: a nemzeti stratégiák támogatása a »nyílt koordinációs módszer« felhasználásával”

(2005/C 43/07)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Bizottság „Az Európai Unión belüli betegmobilitással és egészségügyi fejlesztésekkel kapcsolatos magas szintű kiértékelési folyamat folytatása” c. közleményére, valamint az Európai Bizottságnak a Tanács, az Európai Parlament, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága számára készített közleményére: „A szociális védelem modernizálása a jó minőségű, hozzáférhető és fenntartható egészségügy és hosszú távú gondozás kiépítése érdekében: a nemzeti stratégiák támogatása a »nyílt koordinációs módszer« felhasználásával” (COM(2004) 301 végleges és COM(2004) 304 végleges);

tekintettel az Európai Bizottság 2004. április 20-i azzal kapcsolatos döntésére, hogy konzultál a Régiók Bizottságával (RB) erről a szövegről az Európai Közösséget létrehozó szerződés 265(1) cikke alapján;

tekintettel az RB elnökének 2004. április 5-én hozott döntésére, mely szerint az elnök megbízza a „Gazdaság- és szociálpolitika” szaktanácsot, hogy a fenti témában véleményt alkosson;

tekintettel az Európai Bizottságnak az Európai Közösség egészségügyi stratégiájáról szóló közleményére a Tanács, az Európai Parlament, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága számára és az Európai Bizottságnak „Az Európai Parlament és a Tanács határozati javaslata a közegészségügy területére vonatkozó közösségi intézkedések (2001-2006) elfogadása” c. dokumentumára (COM(2000) 285 végleges);

tekintettel az Európai Bizottságnak a Tanács, az Európai Parlament, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága számára készített közleményére: A lisszaboni stratégia szociális dimenziójának erősítése: a szociális védelem területén alkalmazott nyílt koordináció korszerűsítése (COM(2003) 261 végleges);

tekintettel az Európai Bizottságnak a Tanács, az Európai Parlament, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága számára készített közleményére: A lisszaboni stratégia szociális dimenziójának erősítése: a szociális védelem területén alkalmazott nyílt koordináció korszerűsítése (COM(2001) 723 végleges);